

Magazine voor medewerkers van Emmaüs

ECLIPS

**Fietsen
voor iedereen**

Vrijwillers Keskantoor - Edgard Tinellaan 1c - 2800 Mechelen - Reservatienummer P206813 - Afgiftekantoor: Turnhout

Bespaar tijd en verdien geld met Kate en Kate Coin.

Het leven ... het kan zo heerlijk zijn, maar soms lijkt alles wel tijd en geld te kosten. Daarom beweegt KBC met je mee. Met **Kate in KBC Mobile** gaan heel wat taken sneller dan ooit en bespaar je heel wat tijd. Met je **Kate Coins*** kun je dan weer geld verdienen bij KBC en bij onze partners.

Je vindt Kate bovenaan je scherm in KBC Mobile. Vraag aan Kate: "Kate Coin" of ontdek alles op kbc.be/tijdengeld

Beweegt met je mee.

*Je ontvangt Kate Coins als je hebt gekozen voor commerciële aanbiedingen 'op jouw maat' in KBC Mobile.

Vandaag geen nieuws

'Geen relevant nieuws in de kranten vandaag'. Dat is het korte bericht van Belgapress in het dagelijks persoverzicht over gezondheidszorg.

Hoezo, geen relevant nieuws? Hoewel mijn eerste reactie er een van ongelof is, blijft dit zinnetje door mijn hoofd spoken. Ik word er meer en meer fan van. Een nieuwsloze dag, stel je voor. Het groeit uit tot een begerenswaardig geschenk in de voorthollende wereld vandaag. Ik wens het iedereen toe: een collectieve pauzeknop, met een grote strik errond. Ter plaatse rust.

Een duik in de geschiedenis brengt me bij de nieuwsdienst van BBC-radio de avond van 18 april 1930. "Goeie avond. Er is geen nieuws", waren de woorden van de nieuwslezer. In plaats van het nieuwsbulletin kregen de luisteraars een kwartier lang pianomuziek te horen. In deze tijden van 'breaking news' lijkt een dergelijke aankondiging uitgesloten. Weinig respectvol ook voor de ellende elders in de wereld. Enkel bij een staking van de openbare omroep kan zo'n dag muziek zonder onderbrekingen op de radio. Geef toe, vind je dat stiekem ook niet rustgevend?

Tip voor nieuwsredacties: als er een dag 'geen relevant nieuws' is, ga dan op zoek naar positieve berichtgeving. Vang de kleine verhalen, van en door gewone mensen, in je straat, in je buurt. Wij willen helpen, inspiratie genoeg!

Ilse Janssens
hoofdredeur

COLOFON

Eclips is een uitgave van vzw Emmaüs. MAATSCHAPPELIJKE ZETEL EN REDACTIEADRES: Edgard Tinellaan 1c, 2800 Mechelen - Tel 015 44 67 00 - e-mail redactie: coördinatie@emmaus.be VERANTWOORDLEIJKE UITGEVER Katrien Kesteloot, voorzitter bestuur HOOFDREDACTEUR Ilse Janssens REDACTIE Dennis Bruyninckx, Carmen Carnier, Ilse Cornelis, Jasper Delanoy, Ellen De Meyer, Mieke De Smet, Johan Meerbergen, Erika Racquet, Liesbeth de Rijdt, Josse Van den Bogerd, Marloes Van der Burgt REDACTIESECRETARIAAT Kim Van Hoof, An Glorie VORMGEVING Ilse Loodts

Eclips verschijnt vier keer per jaar. Oplage: 8000 exemplaren. Eclips verschijnt ook op de website van Emmaüs. Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt, op welke wijze ook, zonder schriftelijke toestemming van de redacteur.

Samen koken aan morgen:

De portie vlees verkleinen bespaart 8,25 ton vlees per jaar

De kans is groot dat je binnen Emmaüs al eens proefde van het werk van de Centrale Voedingsdienst. Vanuit hun keukens in Duffel en Mechelen bevoorraden zij heel wat van onze voorzieningen in de regio rondom: van woonzorgcentra, kinderopvang en psychiatrische verzorgingstehuizen tot (psychiatrische) ziekenhuizen. Achter de schermen bereiden de keukenteams ruim 570.000 warme maaltijden per jaar met zorg en smaak, én met oog voor duurzaamheid.

Tot het einde van de vorige eeuw hadden alle voorzieningen van Emmaüs hun eigen keuken. 27 jaar later zijn de keukens van verschillende voorzieningen geïntegreerd. "De maaltijden worden centraal koelvers bereid en nadien verspreid naar de verschillende voorzieningen. Zo behouden we controle over kwaliteit en voedselveiligheid, én kunnen we efficiënt inspelen op dieetwensen en andere voorkeuren", vertelt directeur Ronald Geeroms.

En dat is geen kleinigheid: elke maaltijd is beschikbaar in verschillende varianten. Vetarm, glutenvrij, zoutarm, vegetarisch, vegan ... Voor elke cliënt is er een gepaste optie. Ann Bellekens, hoofdverantwoordelijke diëtisten UPC Duffel en AZ Sint-Maarten: "Het is elke dag puzzelen. Maar het hoort bij onze zorg op maat."

Duurzaam koken zit in de details

Naast die zorg op maat zet de voedingsdienst ook steeds sterker in op duurzame veranderingen. "We streven naar een keuken die goed is voor mens én planeet", vertelt Anke Meeus, duurzaamheidsverantwoordelijke bij Emmaüs.

Concreet betekent dat onder andere minder vlees en meer plantaardige eiwitten, ook wel de eiwitshift genoemd. "We zijn bewust voorzichtig gestart. Te bruusk schakelen werkt zelden. Onze eerste stap was het verkleinen van de standaardportie vlees: van 125 gram naar 110 gram. Op zich nauwelijks merkbaar voor de cliënt, maar goed voor een verminderd vleesverbruik van zo'n 8,25 ton per jaar."

Die eerste ingreep vormde het begin van een reeks aanpassingen:

- Soepen en sauzen worden tegenwoordig standaard bereid met plantaardige room en groentebouillon.
- Hybride vleesgerechten, waarbij vlees deels wordt vervangen door plantaardige ingrediënten zoals groenten, worden afgewisseld met volledig vegetarische of veganistische maaltijden, zoals lasagne met vegan gehakt.
- Ook het aanbod hartig broodbeleg kreeg een update: vandaag zijn er evenveel vegetarische als vlees- en visopties.

Links Anke Meeus, duurzaamheidsverantwoordelijke Emmaüs vzw - Rechts Ann Bellekens, hoofdverantwoordelijke diëtdienst UPC Duffel en AZ Sint-Maarten

"Al die aanpassingen hebben we geleidelijk doorgevoerd, zonder er te veel ruchtbaarheid aan te geven", zegt Ann. "Want onbekend is vaak onbeminde. Maar intussen is het voor iedereen normaal geworden."

Trots op kleine én grote stappen

Voor medewerkers van de Centrale Voedingsdienst zit de trots in die combinatie van dagelijkse zorg, kwaliteit en duurzaamheid. "Wij zien duurzaamheid niet als iets extra, maar als een logisch deel van ons werk", besluit Ronald. "Of het nu gaat om minder voedselverspilling, minder vlees of meer plantaardige alternatieven: elke stap telt. Zo koken we samen aan morgen, voor al onze cliënten én voor de wereld daarbuiten."

Jasper Delanoy,
communicatieverantwoordelijke
Zorggroep UPC Duffel

Zelf aan de slag: kleine stappen naar duurzamer eten thuis

Ook in je eigen keuken kan je met eenvoudige ingrepen een verschil maken. En vaak proef je het niet eens!

- **Verminder vlees, zonder in te boeten op smaak:** kies wat vaker voor plantaardige alternatieven zoals peulvruchten, tofu of hybride producten (half vlees, half plantaardig). Begin bijvoorbeeld met één vleesloze dag per week.
- **Kook op maat, vermijd verspilling:** pas porties aan je echte eetlust aan. Restjes? Bewaar ze goed afgesloten in de koelkast of vries ze in.
- **Gebruik plantaardige room en bouillon:** vervang dierlijke room door plantaardige varianten en kies vaker voor groentebouillon. Kleine switches met grote impact.
- **Check je koelkast regelmatig:** gebruik eerst wat op moet. Zet producten met een korte houdbaarheidsdatum vooraan, zodat ze niet vergeten raken.
- **Koop seizoensgebonden en lokaal:** producten van het seizoen zijn vaak goedkoper, smaakvoller én milieuvriendelijker omdat ze minder transport en energie vragen.

LiFT:

'Hier moet je je geen zorgen maken of je er wel bij past'

Steek je duim op, en we geven je een lift. Al lang geen lifters meer gezien langs de baan, maar de symboliek zit wel in de naamkeuze voor LiFT, een aanbod voor mensen met autisme (ASS) onder de vleugels van Monnikenheide.

"Jaaa, Jana, neem twee kaarten!" "Dat dacht je maar! Hier zie, Axel mag er vier nemen." Hilariteit rond de tafel, een zuchtende Axel. Klinkt als een typisch spelletje Uno? Is ook een typisch spelletje Uno. Alleen zijn alle spelers hier mensen met autisme. De spelletjesavond is een vaste waarde in het aanbod van LiFT voor volwassenen met autisme en een normale begaafdheid.

Kunnen zij niet net zo goed met andere spelletjesliefhebbers spelen? Of wandelen, of een uitstap maken? Ja en neen. "In andere (hobby)clubs vond ik nooit mijn plaats", vertelt Laura. "Als persoon met autisme zie je anderen activiteiten ondernemen maar heb je het gevoel er niet bij te passen", vult Karlijn aan. "Ik ga ook wel naar een sportclub, en blijf napraten aan de toog", zegt Kevin, "maar dan heb ik het gevoel dat ik mijn social skills aan het trainen ben. Heel de tijd hou ik in de gaten hoe andere mensen reageren en met mekaar omgaan, om daarvan te leren. Hier bij 'mijn doelgroep' (lacht) heb ik dat niet. En hier weet ik dat ik niet alleen ben. Dat doet deugd, want dat gevoel heb je soms wel."

Schrik iets raars te zeggen

Het was een van de bevindingen die twee jaar geleden leidden tot de oprichting van LiFT, laagdrempelig inlooppunt met de focus op talent: nadat ze zijn afgezwaaaid van school hebben mensen met autisme het lastig met het onderhouden van sociale contacten. De band met de schoolvrienden verwa-

tert en in het gezelschap van mensen die niet neurodivergent zijn – of zogenaamd 'normaal' – zijn mensen met ASS bijna continu in een energievretende staat van alertheid. "In een andere omgeving heb je altijd wat schrik om iets verkeerd te begrijpen, om iets raars te zeggen of verkeerd te doen", zegt Daniël.

LiFT komt hieraan tegemoet. "We komen om mensen te leren kennen, het is hier altijd gezellig", vindt Benjamin. Laura beaamt: "Er zijn al nieuwe vriendschappen ontstaan, we doen nu ook soms iets samen buiten LiFT om."

Maatwerk

"Zalig toch?", vindt orthopedagoge en auticoach Annelies Stevens, die met haar vraag om een werking voor deze doelgroep te mogen oprichten, aanklopte bij Monnikenheide en De Schelp vzw. Beide organisaties hadden hier oren naar. Inmiddels kreeg Stevens versterking van Bieke Mostmans. "We bereikten in twee jaar al 70 à 80 mensen, van wie velen regelmatig terugkeren." Iedereen die zich herkent in de beschrijving van 'volwassene met een normale begaafdheid en autisme' is welkom. Jan, bijvoorbeeld, is iets ouder dan de rest, heeft een gezin en een job, maar komt toch naar de spelletjesavond als het lukt. "Het is fijn om elkaar te leren appreciëren en zo ook jezelf te leren kennen."

Van in het begin was het aanbod tweevoudig: groepsactiviteiten, maar ook individuele begeleiding bij zorgvragen in alle mogelijke levensdomeinen. "Dat kan gaan over verduidelijking bij sociale interacties, over de zoektocht naar een opleiding of werk, over structuur brengen in je leven... We bieden een luisterend oor en zoeken antwoorden op maat", vertelt Annelies Stevens. Een jobcoach sluit aan wanneer de cliënt begeleid werk wil doen bij een organisatie in de regio.

LifTbabbels

Gaandeweg is het aanbod van LiFT uitgebreid. Op vraag van de LiFT'ers zelf zijn de LifTbabbels opgestart. Tijdens zulke avonden wordt er gefocust op één thema, zoals sociale vaardigheden, plannen of relaties. In een veilige context worden ervaringen uitgewisseld.

Daarnaast biedt LiFT enkele mogelijkheden voor een zinvolle dagbesteding met begeleiding. Twee dagen per week verzorgt een team van mensen met ASS de klanten in de sociale brasserie Bistro H'eerlijk in Kalmthout (op andere weekdagen wordt Bistro H'eerlijk bemand door mensen met een verstandelijke beperking).

"Tot slot startten we een groep op waarmee we vrijwilligerswerk doen", vervolgt Annelies Stevens. "Zo gaan we onder meer helpen op de Antilliaanse

Feesten en bouwen we een partnerschap op met de gemeente Kalmthout om na evenementen de herbruikbare bekers schoon te maken." Waar LiFT begon als een experiment om uit te zoeken of de behoefte er echt was, vindt het nu zijn vaste plek in het welzijnslandschap in de Noorderkempen. En in het leven van de LiFT'ers. Zoals Laura: "Ik zat vroeger veel thuis. Ik had niet echt vrienden om iets mee te ondernemen. Doordat ik hier mensen heb gevonden met wie het klikt, voel ik me in het algemeen beter." Of Karlijn: "Wij begrijpen elkaar, LiFT heeft al veel betekend voor mij!"

Erika Raquet, stafmedewerker communicatie Monnikenheide

Bijzondere gebeurtenissen

▲ Klavier op de Special Olympics

Elk jaar staat het met grote letters op onze (sport)kalender: Special Olympics. Ook deze keer verzamelde een mooie groep sporters van Klavier om onze kleuren te gaan verdedigen. Vol goeie moed vertrokken ze richting gaststad Kortrijk om drie dagen later terug te keren met een rugzak vol mooie herinneringen (en ook enkele medailles natuurlijk).

▶ En route met Radio Toetertoe

Tijdens de jubileumeditie van Radio Toetertoe vulden de zorggebruikers en medewerkers van Zorggroep UPC Duffel voor de vijfde keer samen de ether met verhalen, verzoeknummers en live muziek. Dit jaar namen ze je mee 'En Route': over onderweg zijn in het leven, de bagage die je meedraagt en de mensen die je onderweg ontmoet.

Ontroerende en hoopvolle verhalen volgden elkaar op: van L. met haar 'Eerste Hulp bij Moeilijke Momenten' tot Oliver, bekend van het VRT-programma 'Wildlife', die zijn ervaring van opname tot avontuur in Thailand deelde. Verzoeknummers en live muziek van zorggebruikers en therapeuten zorgden voor de perfecte soundtrack.

Ontdek de mooiste verzoeknummers via de Spotify-lijst. Zet je hoofd op pauze en scan de QRI!

▶ Op de catwalk in De Buurt

Bij woonzorghuis De Buurt in Zoersel zitten de bewoners op de eerste rij voor een heuse bruidsmodeshow met trouwjurken van vroeger en nu. Een bijzondere reis door de tijd vol liefde en herinneringen.

▶ 65 kinderbegeleiders van Emmaüs terug op de schoolbanken

Dat is het opzet van de vormingsdag georganiseerd door de bachelor Vroedkunde en het graduaat Orthopedagogische Begeleiding van campus Thomas More in Lier. Op het programma een gevarieerd aanbod aan workshops: babymassage en relaxatie, de emotionele ontwikkeling van het jonge kind, leren feedback geven en ontvangen. Samen luisteren ze ook naar een lezing over huilbaby's. De vormingsdag heeft een dubbel doel: inhoudelijke vorming geven én erkenning en waardering bieden aan de mensen die in kinderopvang werken. Voor dat laatste zorgt ook minister Caroline Gennez, met een warme videoboodschap. Een geslaagde samenwerking, voor herhaling vatbaar!

Meer dan woorden: de werkvloer als taalbad

Stel je voor: je bent nieuw op de werkvloer. Vol enthousiasme wil je starten, maar je struikelt elke dag over woorden. Van je taakomschrijving tot collega's die je aanspreken in de koffiehoeck. Zou het niet handig zijn als iemand dan naast je komt staan om je te helpen? Dat is precies wat taalcoaches bij de voedings- en schoonmaakdienst van Zorggroep UPC Duffel doen.

Goede samenwerking begint bij elkaar goed begrijpen. De laatste jaren zag UPC Duffel in de schoonmaak- en voedingsteams een groeiend aantal anderstalige collega's. Voor hen kan de taalbarrière een uitdaging zijn in de omgang met teamleden, zorggebruikers en bezoekers. Om hen te ondersteunen voorziet UPC Duffel in extra begeleiding. Kim Vercammen, hoofdverantwoordelijke van de schoonmaakdienst, trekt dit project samen met Stefan Verstuyf, haar evenknie bij de voedingsdienst Mechelen: "dankzij onze samenwerking met I-Diverso, een organisatie die inclusie op de werkvloer bevordert, organiseren we nu taalcoaching op de werkvloer."

Oefenen op dagelijkse situaties

Kim: "De taalcoach van I-Diverso loopt mee met onze anderstalige medewerkers op de werkvloer. Ze oefenen samen op dagelijkse situaties: een taakomschrijving lezen, praten met collega's, op een correcte manier met patiënten omgaan, een staflokaal durven binnengaan om iets te vragen. Medewerkers en hun leidinggevendens bepalen samen waarop ze in coaching voorzien."

De resultaten spreken voor zich. In de schoonmaakdienst begonnen eerst twee medewerkers met dit

traject, inmiddels zijn dat er vijf. In de voedingsdienst in Mechelen volgen nu ook meerdere collega's dit traject.

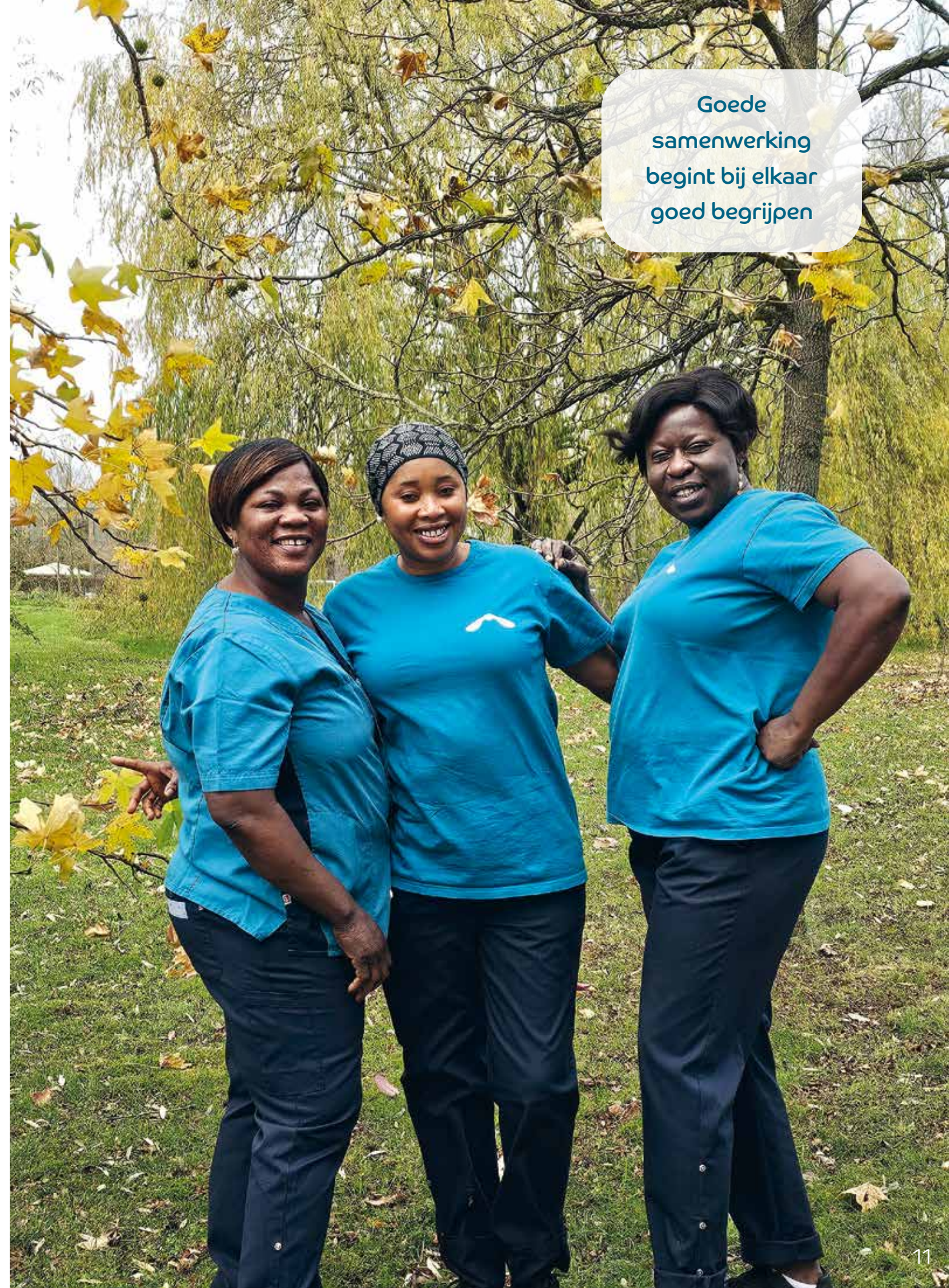
Enthousiasme werkt aanstekelijk

Ida en Babi rondten in november hun traject met I-Diverso succesvol af. Dat ze zich nu inschreven voor een aanvullende opleiding Nederlands in hun vrije tijd toont hun enthousiasme. Ida vertelt: "Ik heb veel kunnen oefenen met praten en lezen. Ook collega's merken dat mijn Nederlands verbetert, waardoor ik nu makkelijker met hen kan samenwerken." Babi vult aan: "Ik vind het heel mooi dat mijn werkgever mij deze kans heeft gegeven." Nana, Tata en Theresa: "We vinden het leuk dat we zelf ook mogen kiezen waar we op oefenen. Zo stelden we een sessie in groep voor om beter te kunnen oefenen op praten met collega's."

Dit traject bewijst dat taal meer is dan woorden; het is een sleutel tot samenwerking, begrip en persoonlijke groei. We zetten taalcoaching in als een investering in mensen – een investering die wederzijds versterkt.

Jasper Delanoy,
communicatieverantwoordelijke
Zorggroep UPC Duffel

Goede
samenwerking
begint bij elkaar
goed begrijpen

Welkom door schattige panda op spoed AZ Voorkempen

De jongste patiënten op de spoeddienst van AZ Voorkempen worden sinds kort verwelkomd door een schattige en stoere panda.

Kleurrijke onderwaterwereld

Wim creëerde een onderwaterwereld waarin de panda allerlei nieuwe vriendjes ontmoet. Kleine details, zoals de visjes in de behandelruimte, kunnen de kinderen die er verzorgd worden afleiden. In de wachtzaal naast medische beeldvorming heeft de panda een camera

vast, een knipoog naar de onderzoeken waarbij ook onze toestellen dagelijks beelden vastleggen.

“Een bezoek aan spoed is voor niemand leuk, zeker niet voor kinderen,” zegt spoedverpleegkundige Cleo Van der Linden. “Deze vrolijke illustraties maken het wat aangenamer en brengen een beetje troost in momenten die soms met stress of onzekerheid gepaard gaan.”

Kortom, de illustraties zorgen voor een frisse en vrolijke toets en maken het verblijf op spoed nét dat tikkeltje aangenamer – voor jong én oud!

De spoeddienst van AZ Voorkempen werd begin dit jaar uitgebreid en deels vernieuwd. Dankzij de renovatie is er meer ruimte, een vlottere triage en een betere doorstroming. De nieuwe indeling zorgt voor aparte behandelzones en meer privacy en comfort voor zowel patiënten als medewerkers. Door zijn centrale ligging werd de behandelruimte voor kinderen nog niet opgefrist. Daar wou de Jan Vertonghen Foundation wel mee helpen. De Foundation zet zich in om het welzijn van kinderen in ziekenhuizen te verbeteren. Ze creëren een warme en kindvriendelijke omgeving door sport, spel en creatieve projecten. Zo willen ze zieke kinderen kracht geven en hun verblijf in het ziekenhuis aangenamer maken.

Met de steun van de Jan Vertonghen Foundation ging kunstenaar Wim Soons aan de slag om kleurrijke illustraties aan te brengen in de kinderbehandelruimte en enkele wachtzalen.

Op zoek naar geldbriefjes en drugs in Ten Kerselaere

Bijzonder bezoek in woonzorghuis Ten Kerselaere: politiehond Yukon van Politiezone Heist komt er oefenen. Enkele dagen later moet hij immers in actie schieten tijdens een échte politieoperatie, dus wat extra voorbereiding en oefening was welkom. Tot groot jolijt van onze cliënten van het centrum voor dagverzorging en de bewoners!

Eerst geven Yukon en zijn begeleider een demonstratie van hun expertise. Met volle focus zoekt de Mechelse Herder naar geldbriefjes en naar allerlei soorten drugs. Weet je dat politiehonden de inkt kunnen ruiken op het geld, ongeacht welke valuta het is? Voor alle aanwezigen is het een heel spektakel met enthousiaste reacties wanneer Yukon een vondst doet.

De nieuwe held van Ten Kerselaere neemt nadien nog de tijd om te poseren met zijn fans, waarna hij verdiende rust krijgt. De begeleidende politie-

inspecteur geeft vervolgens meer uitleg over zijn job en over de drugs die hij bij zich heeft om te oefenen met Yukon. Bewoners, cliënten en aanwezige medewerkers krijgen de kans om zich in te leven in de rol van de politiehond en mogen eens ruiken aan alle drugs. Verbazing en hilariteit alom bij al die vreemde geuren.

Wie dit wil, kan zich tot slot ook eens verplaatsen in de rol van de begeleider en krijgt de echte kogelvrije vest aangemeten. Fonkelende oogjes verraden kinderdromen die een beetje uitkomen.

**Fonkelende oogjes
verraden kinderdromen
die een beetje uitkomen.**

Machtig om te zien hoe Yukon en zijn begeleider hun werk doen, maar ook prachtig om te zien hoe onze cliënten, bewoners én medewerkers genieten van de verrassende demonstratie!

Famke Sillis, woonzorg Emmaüs

Dagboek van een kritiek zieke patiënt

Voor een patiënt is een verblijf op intensieve zorg, zeker wanneer hij wordt beademd, een periode waarvan hij zich weinig kan herinneren. Voor familieleden gaat deze stresserende tijd vaak gepaard met een hoop onzekerheid. "Een dagboek zou een beter houvast kunnen bieden voor beiden", bedacht teamleider Sigi Ceulemans. "En ook voor verpleegkundigen is het van goudwaarde: zo leren we de mens achter de patiënt kennen."

Sigi Ceulemans is teamleider intensieve zorg bij AZ Sint-Maarten. Een nauwe band creëren met de patiënten op haar eenheid, vindt ze heel belangrijk. "Maar als ze beademd worden, is dat natuurlijk moeilijk, want er is weinig interactie. Ook voor familieleden is het dan vaak zoeken naar een manier om contact te houden met hun geliefde", vertelt ze. Sigi, die vorig jaar een extra opleiding zorgmanagement heeft afgerond, kreeg tijdens die opleiding het idee om een dagboek bij te houden. "In het dagboek van een beademde patiënt schrijven verpleegkundigen en artsen voor de patiënt op wat

"Veel aandacht voor de mens in een hoogtechnologische omgeving"

er gebeurt tijdens de opname. Zo heeft hij na ontslag van de dienst een tijdsdocument, want voor velen is een verblijf op onze eenheid eentje waarvan ze zich weinig kunnen herinneren. Maar ook familieleden en/of vrienden kunnen in het dagboek schrijven, en zelfs foto's, kaartjes of tekeningen toevoegen."

Troostende woorden

"We merken dat dit oplucht voor de bezoekers: ze kunnen hun verhalen en zorgen kwijt, wat na afloop ook vaak mooi is voor de patiënt om te lezen." Maar niet voor iedereen loopt het goed af. "Helaas zijn er ook patiënten die het niet halen. Als we het die kant zien opgaan, blijven we toch schrijven in het dagboek. Na zijn dood gaat het dagboek dan naar de achterblijvende familie. We sluiten het dagboek dan ook steeds af met een persoonlijk woordje van troost", vertelt Sigi.

Jef in plaats van Jozef

Of iedereen in het team meteen voor het idee gewonnen was? "Wij willen sowieso veel aandacht schenken aan de mens in onze hoogtechnologische omgeving. Iedereen sprong dan ook vrijwel meteen mee op de kar. De opstart was soms wat moeilijk – hoe formuleer je bepaalde dingen het best? – maar

het levert ons ook veel op: we reflecteren nu sneller over onze eigen zorg. Toch ook niet onbelangrijk. En aan de hand van de input van de familie, beginnen we sneller de mens in het bed te zien."

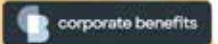
Ook het moodboard helpt hierbij: dat hangt op in de kamer en aan de familie wordt gevraagd om dit in korte woorden in te vullen. Denk maar aan roepnaam, hobby's en lievelingseten. "Iedereen die in de kamer komt, leert zo in één oogopslag de patiënt kennen. Zo kunnen we de patiënt aanspreken met zijn roepnaam, bijvoorbeeld 'Jef' in plaats van 'Jozef', zoals het in zijn dossier staat. Zo stellen we hem meteen gerust en voelt hij zich toch een beetje thuis."

Mieke Desmet, communicatieverantwoordelijke AZ Sint-Maarten

En de osKar gaat naar...

Op 5 juni werden in AZ Sint-Maarten de osKars uitgereikt, een onderdeel van de jaarlijkse kwaliteitsdag in het ziekenhuis. Er waren jury- en publieksprijzen voor zorg- en zorgondersteunende projecten. Maar liefst zeventien interne projecten werden ingediend, waarna de medewerkers van AZ Sint-Maarten hun stem konden uitbrengen. 'Dagboek van de kritiek zieke patiënt' kaapte de Publieksprijs Zorg weg. OSKAR staat voor de kernwaarden waarmee we het verschil maken voor onze patiënten, bezoekers én medewerkers: Openheid, Samenwerking, Kwaliteit, Ambitie en Respect.

BACK TO SCHOOL MET EEN RUGZAK VOL KORTINGEN VIA BENEFITS AT WORK

EMMAUS.BENEFITSATWORK.BE

ADVERTENTIE

"Ik heb getennist met een begeleider. Ze zei dat ik er goed in was!" ▷ Toon (7 jaar)

"Handig dat ik onze twee jongens gewoon aan mijn werk kon afzetten en terug kon oppikken. Ze willen de volgende keer opnieuw meedoen." ▷ papa Pieter-Jan, kinesitherapeut

"Wij vonden alles leuk. Mogen we volgende keer terugkomen, papa?" ▷ Remi en Rik (3 en 5 jaar)

◀ Kampverhalen vanop mama's of papa's werk

Deze zomer gingen AZ Voorkempen en Bethanië ggz opnieuw voor blije gezichtjes, creatieve chaos en zomerse energie. In samenwerking met Sport-it vzw organiseerden ze twee vakantiekampjes voor de kinderen van hun medewerkers en artsen, volledig in thema 'Helden en heldinnen'. In juli mochten ze bijvoorbeeld kennismaken met de echte 'helden en heldinnen' van de ambulance!

"Mijn zoon vond het kampje enorm leuk. Hij was teleurgesteld dat hij niet meerdere dagen kon gaan." ▷ Nele, verpleegkundige

◀ Tweedaagse middenkader Jeugdzorg Emmaüs

Op 22 en 23 mei 2025 kwamen collega's van Jeugdzorg Emmaüs samen voor twee dagen vol ontmoeting en inspiratie. Ze blikten terug op het voorbije jaar met échte verhalen, en doken in de kansen en uitdagingen van het nieuwe regeerakkoord. Clo Willaerts prikkelde met inzichten over digitalisering in de jeugdzorg, en de Complimentenmakers zorgden voor warme verrassingen. Informele momenten zoals de BBQ, het voetbal en het feestje versterkten de verbondenheid tussen collega's. Deze tweedaagse liet zien: organisaties zijn mensen – en samen bouwen we verder aan de toekomst.

◀ Onderzoeker UPC Duffel veroverd Nerdland

Moeilijke thema's verdienen aandacht. En soms ook gewoon een goeie mop. Psychiater en onderzoeker Céline Wessa stond daarom op het podium van Nerdland, het grootste sciencefestival van de Benelux. Het concept? Zes dappere wetenschappers – waaronder Céline – kregen twee dagen comedy-coaching van Bas Birker en werkten zich in het zweet over hun beste punchlines. Tijdens Bright Club by Captain Comedy liet Céline een bomvolle tent (bijna 500 mensen!) lachen én nadenken over de realiteit van depressieonderzoek en haar psychiater-zijn. "Leukste festival van m'n leven gehad", vertelde Céline achteraf en wij snappen helemaal waarom!

◀ Hulpgoederen AZ Sint-Maarten veilig ter plaatse in Oekraïne

Midden juni vertrok vanop de Grote Markt in Mechelen een humanitair konvooi van negen voertuigen richting Lviv, een zusterstad van de stad Mechelen. AZ Sint-Maarten schonk onder meer medisch materiaal zoals rolstoelen, een tillift, interventierugzakken en chirurgische mutsen. De hulpgoederen arriveerden zonder problemen. Ze werden vrijwel meteen in gebruik genomen door zorgverleners en burgers in het westen van Oekraïne, waar de nood nog steeds hoog is.

Integratie van MFC De Speelhoeve in vzw Emmaüs

De Speelhoeve in Vremde (Boechout) biedt dagopvang voor twintig minderjarigen met een ernstige meervoudige beperking. Om beter tegemoet te komen aan uitdagingen en om een kwaliteitsvolle dienstverlening voor de doelgroep te waarborgen, neemt De Speelhoeve het initiatief om aansluiting te zoeken bij vzw Emmaüs. Vanaf 1 januari 2026 zal De Speelhoeve deel uitmaken van de werking van Zevenbergen.

In de volgende maanden zullen medewerkers van beide organisaties elkaar beter leren kennen en stap voor stap toewerken naar een vlotte overgang. Het belang van de cliënten en hun netwerk staat daarbij steeds voorop. Zevenbergen heeft de ambitie om de kleinschalige werking van De Speelhoeve te behouden. Voor de cliënten, ouders, en families verandert er op korte termijn niets aan de vertrouwde werking.

Fietsen... veilig voor iedereen?

Wat als... je fietst op een duofiets, rolstoelfiets of riksja die breder is dan 1 meter? Dan mag je volgens de wegcode niet op het fietspad maar moet je op de rijbaan rijden. Enkele Emmaüs-voorzieningen scharen zich achter de roep om een oplossing, want op de baan rijden is vaak levensgevaarlijk.

De Velodroomfabriek, het vrolijke en inclusieve fietsevenement van Bethanië ggz, Monnikenheide en De Buurt, was dit jaar al aan zijn derde editie toe. De colonne van fietsen in allerlei maten en soorten – driewielers, duofietsen, tandems, rolstoelfietsen, riksja's... – is intussen aangedikt tot 130 deelnemers. Van jonge springers tot wat oudere genietters, iedereen kan deelnemen op een manier die is aangepast aan zijn of haar capaciteiten. Na een gezellige picknick op domein

Monnikenheide in Zoersel trekt dit peloton zich in gang en rijdt, begeleid door de politie, naar Bar Divers nabij Bethanië in Sint-Antonius. Daar staat de DJ al klaar om een feestje te bouwen.

De drie Emmaüs-voorzieningen zetten hiermee in de verf hoe fijn en deugddoend fietsen in de buitenlucht kan zijn: het maakt je goedgezind, blij en fris, ook al heb je niet de benen van Wout, Mathieu of Remco. "Fietsen vergroot het zelfvertrouwen en het welzijn. Endorfines of 'gelukshormonen' worden geproduceerd, en de – soms donkere – gedachten krijgen hierdoor wat meer zuurstof. Zo kunnen ook eventuele angstgevoelens verlichten", legt Anke Denis, ergotherapeut bij Bethanië, uit. Veel zorgvoorzieningen investeren dan ook in aangepaste fietsen voor hun cliënten en eventueel ook externe gebruikers.

Euvel in wegcode

Alleen is de lol er snel af en gaat de stress veeleer stijgen dan dalen, als je met een wat bredere bijzondere fiets de wegcode volgt: voertuigen van meer dan 1 meter breed mogen immers niet op het fietspad maar moeten op de rijweg rijden. Aangepaste fietsen zoals duofietsen of rolstoelfietsen zijn noodgedwongen breder dan die meter. Het hoeft geen betoog dat het in veel omstandigheden uiterst gevaarlijk is dat net deze voertuigen voor kwetsbare weggebruikers met een beperkte mobiliteit tussen het gemotoriseerde verkeer moeten rijden.

De wegcode kan hier duidelijk een update gebruiken. Op vraag van grote pakjesbedrijven en -bezorgers is dit voor cargofietsen trouwens al gebeurd: de fietsende pakjesbezorgers mogen wel op het fietspad met bredere

vehikels. Ook fietsaanhangwagens tot 1m20 mogen op het fietspad. Reden te meer om dit ook mogelijk te maken voor wie op een brede aangepaste fiets rijdt.

In de aanloop naar de Velodroomfabriek maakten Bethanië, Monnikenheide en De Buurt een ludiek filmpje om het euvel aan te kaarten, en ook tijdens het event zelf werd er aandacht voor gevraagd, samen met onder meer de Fietzersbond, Mobiel 21, gfiets.be (G-sport Vlaanderen) en Zoersels burgemeester Katrien Schryvers. Dit werd opgepikt door enkele media. Blijvende aandacht kan echter nooit kwaad. Via de QR-code hieronder kan je het filmpje nog bekijken.

Erika Racquet, stafmedewerker communicatie Monnikenheide

Rolstoelfietsen verbannen naar de rijbaan is niet oké!

"Fietsen maakt je goedgezind, ook al heb je niet de benen van Wout, Mathieu of Remco"

Artistiek toilet doorbreekt taboe rond IBD

Toilet Tales

In het daghospitaal volwassenen van AZ Voorkempen staat een opvallende toiletpot. Dit kunstwerk was eerder te zien tijdens de tentoonstelling 'Toilet Tales' in de Koninklijke Sint-Hubertusgalerijen in Brussel. De tentoonstelling bracht het taboe rond chronische inflammatoire darmziekten (IBD) onder de aandacht. Jonge Belgische kunstenaars lieten zich inspireren door getuigenissen van IBD-patiënten en vertaalden die naar artistieke toiletpotten. Na afloop werden de toiletten geveild, en één exemplaar kreeg een plaats in AZ Voorkempen.

Een ziekte met grote impact

Met dit initiatief wil het IBD-team het gesprek over deze vaak onzichtbare aandoeningen op gang brengen. Gastro-enteroloog dr. Annelies Verreth: "Chronische ontstekingsziekten hebben een enorme impact. Veel patiënten proberen hun ziekte te verbergen uit schaamte of onzekerheid. Daardoor worden diagnoses en behandelingen soms uitgesteld, met risico op complicaties en isolement van IBD-patiënten."

IBD-patiënte Karin getuigt: "Leven met IBD betekent elke dag omgaan met uitdagingen die voor anderen

onzichtbaar blijven. Hierover durven spreken met artsen, IBD-verpleegkundigen en andere mensen is van onschatbare waarde!"

Steeds meer patiënten

Momenteel leven ruim 30.000 Belgen met IBD, en de Crohn & Colitis ulcerosa Vereniging vzw verwacht tegen 2030 een stijging van 25%, tot 1 op 100 Belgen. Typische klachten zijn hevige buikpijn, aanhoudende diarree en verlies van zowel eetlust als gewicht. En dan mogen we de mentale impact, vermoeidheid en depressie die hier eventueel mee gepaard gaan niet vergeten.

Luc Van Dingenen, hoofdverpleegkundige van het daghospitaal volwassenen, ziet de stijging ook in AZ Voorkempen: "Jaarlijks voeren we zo'n 2400 coloscopieën, onderzoeken van de dikke darm, uit in dagopname. Daarbij stellen we steeds vaker IBD vast." Met de opvallende toiletpot wil AZ Voorkempen het bewustzijn vergroten en de drempel om over IBD te praten verlagen.

Marloes van der Burgt,
communicatiemedewerker AZ Voorkempen

Jeugdzorg Emmaüs deelt expertise rond tienerouders

De film *Jeunes Mères* volgt vijf tienermoeders (Jessica, Perla, Julie, Ariane en Naïma) die worstelen met hun nieuwe leven als moeder, hun dromen en hun uitdagingen. De film van de gebroeders Dardenne toont de onderlinge steun en de zoektocht naar een beter leven voor henzelf en hun kind, maar ook momenten van verlies van moed, en de veerkracht die ze tonen.

In de stadscinema Lumière in Mechelen vond in juni een bijzondere vertoning plaats met aansluitend een debat. Relevante organisaties die in het Mechelse instaan voor hulpverlening aan kwetsbare zwangere tieners en aan tienerouders gingen met elkaar in gesprek. Matthias Vaes (afdelingshoofd sociale dienst) modereerde het debat. Mieke Mathys (teamcoördinator Mechelen) gaf toelichting bij de werking van het OpKomst team. Lieve Saerens van Jeugdzorg Emmaüs beschreef hoe CKG en CBAW

de Aanzet van Jeugdzorg Emmaüs Mechelen jonge ouders (tienerouders) begeleiding aanbiedt. Die is gericht op zelfstandig wonen en op de ontwikkeling van een gezonde relatie met hun baby. Ze werken samen met gezinnen en andere partners om een veilige omgeving te creëren, waarbij niet alleen de moeders, maar ook de vaders en het netwerk rond de tienerouder betrokken worden. Daarnaast komt er regelmatig een groep van zo'n 30 tienerouders samen voor activiteiten en het opbouwen van duurzame relaties. Marie Jeanne Schoofs (beleidsmedewerker Agentschap Opgroeien) benadrukte dat de laatste jaren geïntegreerde zorg meer en meer terrein wint. Tenslotte werd het aanbod van Fara vzw toegelicht, dat begeleiding biedt bij moeilijke zwangerschapskeuzes.

Lieve Saerens, supervisor mobiele en ambulante werking CKG Betlehem

Dat beeld
waar zij
zichtbaar
zijn.

▼ Traject met Stefan Perceval

Vijf maanden lang gingen de jongeren van Jeugdzorg Emmaus elke woensdag aan de slag met theatermaker Stefan Perceval. Samen onderzochten ze nieuwe visies op hun toekomst en ontdekten ze de kracht van hun eigen stem. Door middel van kunst leerden ze hun verhaal te delen en hun verleden om te buigen naar hoopvolle perspectieven. Het resultaat was een ontroerende voorstelling in Het Gevolg. Een kippenveldmoment dat niemand in de zaal onberoerd liet.

Zomer in onze woonzorghuizen: een tijd van ontmoeting en verbinding ▼

De zomervakantie brengt niet alleen zon en ontspanning, maar ook bijzondere momenten van ontmoeting tussen jong en oud in onze woonzorghuizen. Zo organiseerde Ambroos deze zomer zelf opnieuw een kamp voor kinderen van medewerkers. En in Ten Kerselaere verwelkomden we de hele zomer lang kinderen van de nabijgelegen kinderopvang voor creatieve en speelse activiteiten met onze bewoners en cliënten.

Deze intergenerationele momenten zorgen telkens weer voor waardevolle uitwisselingen. Het is ontroerend om te zien hoeveel betekenisvolle verbinding er ontstaat, zelfs in een korte ontmoeting. Op die manier bouwen we ook in de zomer aan een liefdevolle thuis voor iedereen, een thuis waar alle generaties zich welkom voelen.

◀ Boterhammen in ons Park

Gezelligheid, een prachtige locatie in de tuin van Bar Divers, een talrijke opkomst, (meestal) zon, goeie livemuziek en zelfs een reportage op ATV: Boterhammen in ons Park 2025 was in Bethanië opnieuw een schot in de roos!

Ssst, een podcast over stilte

Wat gebeurt er als je de stilte écht toelaat? Als je even niet wegstapt van leegte, maar erin gaat zitten? De makers van deze podcast 'Ssst' lieten zich raken door de intrigerende Kapel van het Niets op het domein van UPC Duffel, een werk van kunstenaar Thierry De Cordier. Een aflevering over stilte die schuurt, over de schoonheid van het onuitgesprokene, en over hoe stilte creatieve ruimte kan worden in herstel. Creatief therapeut Birgit en zorggebruikers Nora en Jo vertellen. Over leegte die confronteert. Over de stilte die spiegelt. "Ik ervaar niet alleen geluk wanneer ik daarbinnen ben, maar ook wel confrontatie met onrust en moeilijkere gevoelens. Maar ik ervaar dat alweer als helpend, helend." Laat je verrassen door wat stilte allemaal te zeggen heeft.

Meer dan mist in het hoofd: onderzoekers ontrafelen long covid

Els De Schepper, Bart De Wever, Annick De Wit. Bekende Vlamingen die openlijk getuigden over hoe hun leven plots stilviel na een ogenschijnlijk milde covidbesmetting. Plots geen energie meer. Een hoofd vol mist. Een lichaam dat niet meer doet wat je vraagt. Wat volgde, was een lange en frustrerende zoektocht naar erkenning, een diagnose, een oplossing. Maar zij zijn niet alleen. Duizenden minder bekende Vlamingen vechten in stilte tegen long covid. Onderzoekers binnen SINAPS, het onderzoekscentrum van UPC Duffel in samenwerking met de Universiteit Antwerpen, strijden voor meer erkenning en inzicht in deze sluimerende ziekte.

Naar schatting 1 op de 25 Vlamingen kampt maanden tot zelfs jaren na een COVID-besmetting nog steeds met klachten. Klachten die vaak onzichtbaar zijn, maar levens ontwrichten. Werken lukt niet meer, hobby's vallen weg, sociale contacten verwateren. En tegelijk botsen velen op onbegrip, ook binnen de zorg.

Sinds eind 2021 loopt het onderzoek COV-N-Psy bij UPC Duffel, onder leiding van doctoraal onderzoeker Katrien Skorobogatov en neuropsycholoog Kurt Beeckmans. Zij proberen het mysterie van long covid te ontrafelen, met een bijzondere focus op de psychische en cognitieve gevolgen van de ziekte. "Als symptomen langer dan drie maanden na de infectie aanhouden, spreken we van long covid. Het gaat lang niet alleen om lichamelijke klachten zoals ademhalingsproblemen, spierzwakte of een verstoorde

hormoonwerking", vertelt Kurt. "We zien mensen met depressieve gevoelens, angstklachten, extreme vermoeidheid. Veel patiënten zijn overgevoelig voor licht, lawaai, drukte — soms zelfs voor bepaalde geuren. Ook cognitieve problemen zijn schering en

SINAPS

**Ontdek ons onderzoek op
Dag van de Wetenschap**

- Boeiende talks door onze onderzoekers
- Workshops, knutselhoek, science café en een wetenschapswandeling
- Bezoek één van de grootste hersencollecties ter wereld

Zondag 23 november
Van 13.00 uur tot 17.00 uur
Locatie: Congrescentrum De Kleiput, UPC Duffel

Bekijk
het volledige
programma

23 | 11

inslag: moeite met concentratie, sneller vergeten, trager denken, snel afgeleid zijn en woorden niet vinden. En vaak nemen die klachten de eerste maanden nog toe."

Een onzichtbare strijd

"De meeste mensen met long covid zijn nooit gehospitaliseerd", vertelt Katrien. "Ze hadden in eerste instantie milde symptomen. Pas weken of maanden later beginnen de problemen. Dat maakt het voor artsen soms moeilijk om de link te leggen. Het is een onzichtbare aandoening. Mensen voelen zich vaak niet geloofd en dat maakt het extra zwaar."

Onderzoek als hoop

In het COV-N-Psy-onderzoek wordt gezocht naar concrete aanknopingspunten: wat gaat er precies mis in het lichaam en het brein? Hoe lang houden klachten aan? Wat is de rol van het immuunsysteem? Door bijvoorbeeld ontstekingswaarden en stresshormonen zoals cortisol te meten, hopen onderzoekers meer inzicht te krijgen in het verloop van de ziekte.

"Hoe meer we begrijpen, hoe beter we de zorg kunnen afstemmen", zegt Katrien. "En misschien nog belangrijker dan een wetenschappelijke doorbraak: hoe meer erkenning we kunnen geven aan mensen

die zich nu vaak verloren voelen. Zeker nu de grote besmettingsgolven voorbij zijn en de aandacht voor deze groep mensen verdwijnt. Als ik aan onze patiënten vraag wat er heeft geholpen, komen twee zaken altijd terug: aanvaarding en tijd."

UPC Duffel staat met dit onderzoek aan de frontlinie van een maatschappelijke uitdaging die nog veel groter is dan we vandaag misschien beseffen. Want long covid is méér dan een medisch raadsel. Het is een menselijke realiteit die vraagt om begrip, geduld, én wetenschappelijke ambitie.

Wil je ontdekken hoe het onderzoek van SINAPS en UPC Duffel bijdraagt aan meer inzicht in psychische kwetsbaarheid?

Bezoek dan op zondag 23 november de Dag van de Wetenschap bij UPC Duffel. Je maakt er kennis met ons brede onderzoekswerk – van onderzoek naar nieuwe behandelmethodes voor ernstige depressies, de impact van stress en slecht slapen en onze unieke hersencollectie. Onze onderzoekers nemen je graag mee in hun wereld vol vragen, ontdekkingen en hoopvolle perspectieven. Iedereen welkom – collega's, familie, vrienden en nieuwsgierige burens!

Jasper Delanoy, communicatieverantwoordelijke
Zorggroep UPC Duffel

Betrek familie niet, werk ermee samen!

Mei 2020: de eerste familie-ervaringsdeskundige doet haar intrede in Bethanië ggz. Op dat moment niet alleen een nieuwe functie in de voorziening, maar ook een relatief onbekend begrip in Vlaanderen. Vijf jaar en enkele wijzigingen in het team later, gaan we op de koffie bij de huidige familie-ervaringsdeskundigen (FED)* Youssra Berkani en Marianne Seghers.

'Een ondersteuningsaanbod voorzien voor familie en naasten'. Dat was de opdracht die de eerste familie-ervaringsdeskundige meekreeg. Intussen is het takenpakket wat duidelijker, maar nog steeds divers en uitgebreid. "Geen dag is dezelfde", aldus Youssra en Marianne. "We doen individuele gesprekken en ondersteunen familie, naasten en afdelingen. We proberen de familiereflex te bevorderen en organiseren ontmoetingsavonden en vormingen."

"Ik haal veel voldoening uit kleine successen, bijvoorbeeld als mensen ons na een ontmoetingsavond bedanken en vertellen wat het voor hen betekent om open en vrij te kunnen spreken", aldus Youssra. "Familieleden willen vooral hun verhaal doen, bevestiging en erkenning krijgen. Er leeft schroom of schaamte om anderen te belasten met problemen." "Soms moet je zelf niet veel zeggen", vult Marianne aan. "Je luistert, bent empathisch aanwezig, begrijpt vanuit je eigen ervaring en geeft dit terug. Dan voelen mensen zich gehoord."

Ook over de valkuilen binnen de job hebben ze dezelfde mening. "Soms is het zwaar als er spiegels worden voorgehouden. Dan is het de kunst om dichtbij jezelf te blijven. Gelukkig heb ik goed voor mezelf leren zorgen én zijn we goed omringd door

mensen waar we terecht kunnen." Marianne bevestigt: "Je bent gewend om beschikbaar te zijn met de focus op de andere(n). Het blijft een oefening om daarin je eigen grenzen te respecteren."

Niet alleen is elke werkdag anders, maar ook elke afdeling gaat anders om met familie. Toch hebben de familie-ervaringsdeskundigen enkele algemene tips voor wie werkt met context binnen eender welke voorziening. "Als je familieleden ontvangt, verwelkomen hen, zeg wie je bent en begeleid hen naar de kamer. Het verschil zit in kleine dingen. Familieleden zitten vaak met eenvoudige vragen, bijvoorbeeld hoelang een opname gaat duren. Concrete antwoorden doen dan veel. Vaak willen ze vooral gerustgesteld worden, want aan een opname gaat ook voor hen dikwijls een lijdensweg vooraf."

"Sommige hulverleners geven aan bang te zijn om over hun woorden te struikelen. Stap gewoon op de familie af. Die verlegenheid en onzekerheid mag er zijn, maar wees authentiek, van mens tot mens, van hart tot hart. Dit hoeft geen van buiten geleerde tekst te zijn, zolang het maar echt is."

Op 5 jaar tijd zijn er, zowel binnen als buiten Bethanië, heel wat stappen gezet in de relatie met familie en naasten. Toch blijven Youssra en Marianne dromen van meer. "Hopelijk is familie binnenkort niet meer weg te denken binnen het zorglandschap en spreken we niet meer over het betrekken van familie, maar over het samenwerken met familie."

Youssra Berkani en Marianne Seghers, familie-ervaringsdeskundigen
Anke Denis, Activering pvt De Landhuizen

*Tussen het schrijven van dit artikel en de publicatie breidde het team van de familie-ervaringsdeskundigen uit en kwam Sara Rombouts erbij.

"Stap gewoon op de familie af.
Wees authentiek, van mens tot mens, van hart tot hart.
Geen van buiten geleerde tekst, wel woorden die echt zijn."

Fietsen op en rond de domeinen

Fietsen van Ambroos tot Zevenbergen

Alle voorzieningen van Emmaüs via de fietsknooppunten met elkaar verbinden? Het kan, maar je trekt er dan het best een paar dagen voor uit om die route te fietsen. Je komt op meer dan 250 km.

Je kunt het ook korter houden en een route uitstippelen langs een paar voorzieningen van Emmaüs.

Emmaüs van a tot z

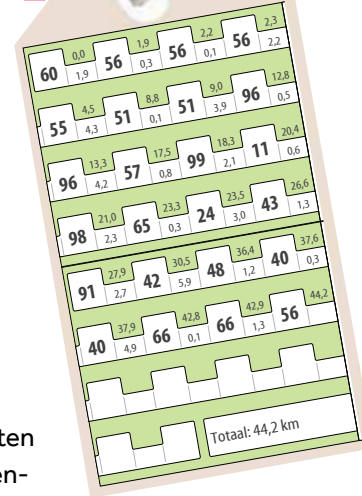
Op www.emmaus.be vind je de voorzieningen van Emmaüs en de fietsknooppunten die het dichtste bij die voorziening liggen. Zo kan je zelf een Emmaüs-route samenstellen van a tot z: van Ambroos tot Zevenbergen, van Antwerpen tot Zoersel, of van een assistentiewoning tot een ziekenhuis.

(Niet alle voorzieningen zijn opgenomen. Je vindt in de lijst geen overzicht van woningen van bv beschut wonen of bijhuizen van een aantal voorzieningen. Ook locaties die niet vlakbij een fietsknooppunt liggen, hebben we niet opgenomen).

Wil je graag een kant- en klare route, dan vind je er hieronder alvast een van Duffel naar Mechelen en terug. Onderweg kan je het UPC Duffel zien, de Noker (coördinatie dienst), het az Sint-Maarten, pvt Schorshaegen en De Maretak. Voor een aantal van hen moet je wel afwijken van de route.

Je vindt alle praktische informatie via www.emmaus.be/OpStap.

60	0,0	56	1,9	56	0,3	56	2,2	56	2,3
55	4,5	51	8,8	51	3,9	96	12,8		
96	13,3	57	17,5	99	18,3	11	20,4		
98	21,0	65	23,3	24	23,5	43	26,6		
91	27,9	42	30,5	48	36,4	40	37,6		
40	37,9	66	42,8	66	42,9	56	44,2		
Totaal: 44,2 km									

Wim zoekt muur. En verf.

Toepassingsbeheerder bij ICT Emmaüs is zijn job. Dan denk ik: rationeel persoon, denkt in 0 en 1, wordt gedreven door logica en voorspelbaarheid.

Hoe fout kan ik zijn. In zijn vrije tijd verandert Wim Daniëls in de kunstschilder met een waanzinnige portfolio: d a: n j ə l s. In zijn werk legt hij uitdrukkelijk de focus op de mens, met een voorliefde voor het portret en het weergeven van handen. Dit vloeit voort uit zijn verlangen om gevoelens uit te drukken. Rationeel persoon gedreven door logica en voorspelbaarheid? Think again!

Wanneer ik Wim contacteer voor deze rubriek, bevestigt hij dit vooroordeel: "Dat is net wat veel mensen gek vinden, dat ik als IT'er toch zo'n gevoelige kunstwerken maak".

Ondertussen is Wim ook actief als graffiti- of street art kunstenaar. Zo schilderde hij recent een mural in een woonzorgcentrum in Olen in de leefruimte voor mensen met dementie. Op één nacht tijd, want overdag is de ruimte altijd in gebruik.

Wim heeft dan ook een oproep aan de lezers van Eclips: hij zou graag in een voorziening van Emmaüs een mural maken. Zelf of in een workshop samen met jongeren of cliënten. Heb je een muur en een idee die hiervoor in aanmerking komen? Contacteer Wim op wim@daanjels.be.

En neem alvast een kijkje op www.daanjels.be
Voor een keer mag je deze rubriek Buiten de (m)uren ook letterlijk nemen!

Ilse Janssens, hoofdredacteur Eclips

MINDER KLACHTEN, MEER KRACHT.

Zorg verlenen is zwaar werk.

Zorgvragers helpen, langdurig staan, draaien, tillen, vooroverbuigen ...
Elke dag zorgen voor anderen vergt véél van je lichaam. Het risico op overbelasting en lichamelijke klachten loert om de hoek.

Werk jij al op een ergonomische manier? Met de juiste technieken en inzichten bescherm je je lichaam, behoud je energie en werk je comfortabeler.

Ontdek de workshop 'Ergonomie in de zorg', speciaal ontwikkeld voor zorgprofessionals.

Je leert er:

- hoe je fysiek belastende zorgtaken ergonomisch correct uitvoert;
- bewuster omgaan met je lichaamshouding tijdens het werk;
- fysieke overbelasting voorkomen.

De focus ligt op het 'doen', met praktische tips die je meteen kunt toepassen op jouw werkplek.

**Meer info over de workshop
'Ergonomie in de zorg'**

Buiten de (m)uren

"Mijn werk hoeft
niet volmaakt te zijn,
de mens is dat ook niet"

Lees artikel op pagina 30